

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös 46/2010
4.6.2010

Asia: Virkasuhteen irtisanominen

Oikaisuvaatimuksen tekijä:

A, vanhempi tutkijainsinööri

Virasto: Virasto

Päätös, johon haetaan oikaisua

Viraston päätös 10.11.2009, jolla vanhempi tutkijainsinööri A:n virkasuhde on irtisanottu päättymään virkamieslain 25 §:n perusteella kuuden kuukauden irtisanomisajan kuluttua.

Päätöksen perustelut:

Linjajohtaja B oli joutunut huhtikuussa 2008 puuttumaan A:n työntekoon ja selettämättömiin poissaoloihin työaikana. A:ta huomautettiin vakavasti siitä että hänen oli havaittu toistuvasti olleen työpaikkansa ulkopuolella, vaikka työaikaleimausten mukaan hän olisi ollut sisällä ja työskentelemässä virkapaikallaan. Käyttämänsä työaikaan ja ylityömääriin nähden saavutetut tulostavoitteet olivat olleet liian matalat. B teki selväksi, että toistuessaan kyseinen vilpillinen menettely voi johtaa erittäin vakaviin seuraamuksiin. B asetti A:n sa-

malla ylityökieltoon 29.4.2008 lukien. B on A:n pyynnöstä työtulosten myöhemmin parannuttua purkanut ylityökiellon 11.11.2008.

Syyskuun 30. päivänä 2009 kävi ilmi, että A oli edellisenä päivänä tosiasiallisesti poistunut työpaikaltaan, vaikka hänen työaikaleimauksen mukaan olisi tullut olla työssä. Linjan johto ryhtyi yhdessä henkilöstöhallinnon kanssa selvittämään tapausta ja tällöin kävi ilmi, että A on tämän vuoden aikana toistuvasti käyttänyt väärin työaikaleimausta kerryttäen itselleen perusteettomia työtunteja. Tämän perusteella hänelle on myös maksettu perusteettomia ylityökorvauksia.

Työajanseuranta- ja kulunvalvontajärjestelmän mukaan A on ollut pois työpaikalta sisään leimattuna muun muassa seuraavina työpäivinä:

- 13.11.2008 klo 18.23 - 19.58
- 3.12.2008 klo 17.07 - 17.32
- 3.2.2009 klo 15.39 - 17.15
- 11.2.2009 klo 12.52 - 14.04
- 5.3.2009 klo 15.25 - 17.25
- 12.3.2009 klo 18.37 - 19.50
- 18.3.2009 klo 12.06 - 13.23
- 3.4.2009 klo 12.13 - 13.42
- 8.4.2009 klo 16.29 - 18.01
- 12.5.2009 klo 16.22 - 19.01
- 8.6.2009 klo 18.47 - 20.07

Edellä mainittuina kulunvalvontaraportista otettuina kellonaikoina A on poistunut virastosta autolla, mikä tieto perustuu autotallin puomilaitteen kulunvalvontatietoihin. Viimeaikoina A on ollut poissa ylityöpäivinä työpaikalta muun muassa seuraavasti:

- 3.8.2009 klo 13.05 - 13.42
- 25.8.2009 klo 14.02 - 16.51
- 1.9.2009 klo 12.21 - 13.10
- 2.9.2009 klo 11.46 - 13.03
- 8.9.2009 klo 11.50 - 12.36
- 29.9.2009 klo 12.25 - 15.14 (ei maksettu ylityökorvauksia).

Nämä poissaolot on varmistettu kameravalvonnalla.

A ei kuulemistilaisuudessa 19.10.2009 kiistänyt edellä mainittuja poissaoloja. Kuulemisen jälkeen on ilmennyt lisäksi seuraavat luvattomat poissaolot ylityöpäivinä:

- 4.8.2009 klo 11.43 - 12.06
- 18.8.2009 klo 12.07 - 12.30
- 14.9.2009 klo 12.35 - 15.53
- 21.9.2009 klo 12.25 - 15.41
- 22.9.2009 klo 12.09 - 12.49

A:lta on edellä todettujen poissaolojen perusteella perittävä perusteettomasti maksettuja ylityökorvauksia yhteensä 45 tunnin verran eli 1 673,60 euroa. A on hyväksynyt selvityksen mukaisen laskelman 4.11.2009. A:lla ei ole etätyö-

sopimusta eikä muutakaan väliaikaista lupaa työskennellä viraston ulkopuolella tutkiessaan tekniikan alojensa hakemuksia.

A on jatkanut tietoisesti ja useita kertoja vilpillistä toimintaansa aiemmasta vakavasta puuttumisesta huolimatta oleskelemalla huomattavia tuntimääriä viraston ulkopuolella, vaikka hän oli leimannut itsensä sisään kerryttäen itselleen samalla merkittäviä tuntisaldomääriä ja niiden seurauksena edelleen yli-tuntimääriä ja niistä maksettavia korvauksia. Kuvatun tapahtumaketjun ja A:n myöntämisen perusteella on ilmeistä, että A on toistuvilla luvattomilla poissaoloillaan jättänyt noudattamatta työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Samalla hän on oikeudettomiin ylityökorvauksiin johtaneilla leimauksilla käyttäytynyt vastoin virkamiehen aseman ja tehtävien edellyttämää tapaa. Täten hän on toiminut valtion virkamieslain 14 §:n vastaisesti.

Virasto katsoo, että syyt irtisanomiselle ovat erittäin painavat valtion virkamieslain 25 §:n mukaisesti ja irtisanoo A:n vanhemman tutkijainsinöörin virasta.

Oikaisuvaatimus:

Viraston päätös on kumottava ja A:n virkasuhteen on jatkuttava katkeamatta 11.5.2010 jälkeenkin.

Perustelut:

A:n virkasuhde on irtisanottu ilman, että hänelle on aiemmin annettu kirjallista varoitusta, jossa häntä olisi kehoitettu korjaamaan laiminlyöntiään tai rikkomuksiaan. Päätöksen perusteluissa mainittu aiempi vakava puuttuminen ei ole muodostanut virkamieslain 24 §:ssä tarkoitettua kirjallista varoitusta. A:lle ei ole annettu minkäänlaista kirjallista varoitusta taikka edes kirjallista huomautusta ennen irtisanomispäätöstä edeltänyttä kutsua kuulemistilaisuuteen. Aiemmissa tapahtumissa, joihin päätöksessä viitataan ilmaisulla ”vakava puuttuminen” on ollut kyse eri asiasta kuin 6.10.2009 päivätyssä kuulemiskut-sussa. Huhtikuussa 2008 pidetyssä suullisessa puhuttelussa linjajohtaja B:n kanssa on ollut kyse siitä, että A:n saavuttamat työtulokset olivat olleet liian vähäisiä hänen käyttämänsä työaikaan ja ylityömääriin nähden sekä siitä, että hän olisi ollut ylitöissä myöhään korkeampien prosenttimäärien saami-seksi. Työtulokset ovat kuitenkin sittemmin parantuneet ja A on ottanut ojen-tuakseen kyseisen puhuttelun jälkeen, minkä perusteella myös ylityökielto pu-rettiin 11.11.2008. Kyseisen suullisen puhuttelun sisältö ja tarkoitus jää käy-tettävissä olevien tietojen ja selvitysten perusteella osittain ristiriitaiseksi ja epäselväksi, mikä on otettava huomioon asian kokonaisharkinnassa virka-miehen eli A:n eduksi. Ainakaan asiaa ei voida ratkaista pelkästään sillä pe-rusteella, mikä käsitys viranomaista edustaneilla henkilöillä on aiemman suul-lisen puhuttelun sisällöstä ja tarkoituksesta.

Päätös on virheellinen siltä osin, kuin siinä todetaan A:n myöntäneen asian. A ei kiistä päätöksessä mainittuja poissaoloja työpaikalta, minkä perusteella hän on antanut myös päätökseen liitetyn 4.11.2009 päivätyn kirjallisen vah-vistuksen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hän olisi tarkoituksellisesti pyrkinyt kerryttämään itselleen merkittäviä tuntisaldomääriä, ylityötuntimääriä

ja niistä maksettavia korvauksia. A on myöntänyt ainoastaan poissaoloajat ja niistä aiheutuneiden liikaa maksettujen ylityökorvausten määrän.

A:n poissaolojen tosiasiallinen peruste ovat olleet A:n terveydentilaan ja työpainaisiin liittyvät syyt. Tämä on tuotu esille myös kuulemistilaisuudessa 19.10.2009. A sairastaa stressiperäistä verenpainetauti, jonka vuoksi hänellä on ajoittain tarvetta lepäillä työn lomassa oireiden pahentumisen ja mahdollisten jälkiseuraamusten estämiseksi. Tarvittaessa A on valmis esittämään sairaudestaan lääkärinlausunnon, jos virkamieslautakunta harkitsee tämän tarpeelliseksi.

Irtisanomiskynnyksen täyttymistä harkittaessa tulee ottaa huomioon myös kohtuullisuusnäkökohdat. A:n virkasuhde virastossa on kestänyt yli 30 vuotta, jona aikana hän ei ole aiemmin saanut kirjallisia varoituksia moitittavasta käyttäytymisestään ja on muutoinkin palvellut kaikin puolin nuhteettomasti. Irtisanomisajan päättymiseen mennessä A on ehtinyt täyttää jo 62 vuotta, joten hänen henkilökohtainen eläkeikänsä täyttyy lähivuosien aikana. Lisäksi viraston omankin selvityksen mukaan A:n menettelystä ei ole aiheutunut kovin merkittävää aiheettomien ylityökorvausten maksamista. Siihen nähden asiaan reagoiminen varoituksen sijasta irtisanomisella on aiheutettuun seuraamukseen nähden selvästi ylimitoitettua.

Kaiken edellä mainitun perusteella virastolla ei ole ollut virkamieslain 25 §:ssä tarkoitettuja erittäin painavia syitä virkasuhteen irtisanomiselle.

Vastine: Virasto on vastineessaan todennut muun ohella seuraavaa:

Virkamieslaki ei edellytä kirjallisen varoituksen antamista pakollisena ensimmäisenä rangaistuksena. Virasto harkitsi myös tätä vaihtoehtoa täydentäessään A:n kuulemiskutsua, mikäli kuultavana ollut asia olisi ilmennyt alussa nähtyä lievemmäksi. Kuulemistilaisuudessa ja asian tutkinnan aikana ilmeni kuitenkin seikkoja, jotka antoivat perusteet virkamiehen irtisanomiseen erityisen painavasta syystä.

Tutkinnassa ilmeni muun muassa, että A oli heti ylityöluvan takaisin saatuaan jo kaksi päivää myöhemmin 13.11.2008 poistunut ajaksi klo 18.23 - 19.58 työpaikaltaan leimaten myös kyseisen ajan ylityöksi ja siten rahalla korvattavaksi. Työajanseuranta- ja kulunvalvontajärjestelmän mukaan A on ollut pois työpaikalta sisään leimattuna yhteensä 22 ylityöpäivänä irtisanomispäätöksessä erikseen tarkasti lueteltuina aikoina.

Viraston kannalta on itsestään selvää, että pitkäaikainen valtion virkamies on tiennyt toimineensa toistuvasti vilpillisesti edellä kuvatulla menettelyllään. A on vilpillisellä toiminnallaan tietoisesti ja toistuvasti, aiemmasta vakavasta puuttumisesta huolimatta, hankkinut itselleen oikeudettomasti taloudellista hyötyä. Hän on samalla menettänyt virkamiehenä työnantajansa luottamuksen saatuaan edellä kuvatulla tavalla puhuttelun jälkeen myöhemmin ylityöluvan takaisin ja ollut samalla huonona esimerkkinä työtovereilleen. On ilmeistä, että A on toistuvilla luvattomilla poissaoloilla jättänyt noudattamatta työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Samalla hän on oikeudettomiin ylityökorvauksiin

johtaneilla leimauksilla käyttäytynyt vastoin virkamiehen aseman ja tehtävien edellyttämää tapaa.

Viraston mielestä on ilmeistä, että linjajohtajan puuttuminen työaikaepäselvyyksiin ja seurauksena annettu ylityökielto on viitannut tutkittavana olleeseen asiaan hyvin oleellisesti. A:n työaika-raportteja ei tosin siinä yhteydessä tutkittu. Myös ilman tätä työnjohdollista puuttumista asiassa olisi perusteet irtisanomiselle jo suoraan erityisen painavista syistä. Kyse on ollut niin vakavasta vilpillisestä toiminnasta, että varoitus olisi ollut liian lievä rangaistus.

A:n olisi tullut tarvittaessa hakeutua lääkärin vastaanotolle ja edelleen tarvittaessa sairauslomalle tai oman harkinnan mukaan lepäämään 1 - 3 päiväksi. Akuutteja tapauksia varten virasto on järjestänyt 6. kerrokseen erityisen lepo-huoneen, jossa voi tilapäisesti huonokuntoisuuden kohdatessa lepäillä tarvittavissa määrin työajallakin. Lepohuone sijaitsee samassa kerroksessa melko lähellä A:n työhuonetta. Pelkkä lääkitys ei oikeuta sellaisenaan ketään olemaan poissa työpaikalta tuntisaldon ja ylityömäärän kertyessä.

A on viraston käsityksen mukaan ollut täysin tietoinen saamastaan taloudellisesta hyödystä, jota hänelle kertyi oikeudettomasti. Painaessaan YLITYÖ-näppäintä kyseisinä päivinä töistä lähtiessään hänen on täytynyt tietää sen vaikutus palkanmaksuun jo pitkältä ajalta. Ylityökorvaukset maksetaan virastossa erillään kuukausipalkoista aina kuukauden viimeisenä päivänä. Viraston mielestä A:n ylityökorvausmäärässä ei ole kyse pienestä summasta, koska sen kerryttämistapa on ollut erityisen järjestelmällinen ja toistuvaishuonteinen.

Virasto on tehnyt valtion tarkastusvirastosta annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaisesti asiasta ilmoituksen Valtiontalouden tarkastusvirastolle sekä ilmoituksen poliisille sen selvittämiseksi, onko asiassa tapahtunut rikos.

Vastaselitys:

A on vastaselityksessään todennut muun ohella seuraavaa:

Asiassa ei ole esitetty mitään kirjallista selvitystä huhtikuussa 2008 käydystä keskustelusta. Tästä syystä viraston vastineessa esitettyä väitettä keskustelujen sisällöistä ei voida pitää täysin uskottavana. A:n käsityksen mukaan tuolloin käsiteltiin vain hänen työtuloksiaan, jotka eivät juuri sillä hetkellä olleet sillä tasolla, joka viranomaisessa noudatetun käytännön mukaan yleensä oikeuttaa ylityölupaan. A kiistää, että huhtikuussa 2008 olisi keskusteluissa ollut tämän lisäksi esillä mitään työaikaleimauksiin tai poissaoloihin liittyvää moitetta. Myös A:n lähiesimies toimistopäällikkö C on häneltä erikseen kysyttyäessä ollut sitä mieltä, että huhtikuussa 2008 käytyjen keskustelujen yhteydessä ei ollut lainkaan puhetta luvattomista poissaoloista vaan ainoastaan A:n työtuloksista. Epäselvyys keskustelujen tarkemmasta sisällöstä ilmenee myös 19.10.2009 pidetyn kuulemistilaisuuden pöytäkirjasta, mistä ilmenee luottamusmiehen todenneen, että ei ole selvää näyttöä siitä, olivatko huhtikuun 2008 puhuttelussa esillä luvattomat poissaolot vai pelkästään alentuneen työtulokset. A:n menettely ei ole toisaalta ollut niin raskauttavaa, että vi-

rastolla olisi sen perusteella erityisen painavat syyt A:n irtisanomiseksi suoraan, varsinkaan kun häntä ei ole aiemmin samasta asiasta varoitettu.

Ilman varoitusta tapahtuvan irtisanomisen poikkeuksellisuutta kuvastaa myös se, että virkamiehen irtisanomissuojan on yleensä katsottu olevan työsopimussuhteessa olevan työntekijän irtisanomissuojaa vankempi. Kuitenkin työsopimussuhteisen työntekijän osalta varoituksen ensisijaisuudesta on olemassa nimenomainen lainsäädännös.

Vastineessa mainituilla Valtiontalouden tarkastusvirastolle ja poliisille tehdyillä ilmoituksilla ei ole sinällään irtisanomisperusteen laillisuutta koskevassa asiassa ainakaan tässä vaiheessa mitään merkitystä. Ilmoitukset on ainakin tässä vaiheessa jätettävä huomiotta asiaa virkamieslautakunnassa ratkaistessa.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä.

Saman pykälän 2 momentin mukaan virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Virkamieslain 25 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen ei saa irtisanoa virkasuhdetta virkamiehestä johtuvasta syystä, ellei tämä syy ole erityisen painava.

Esitetty selvitys

A:lle toimitetun 6.10.2009 päivätyn kuulemisilmoituksen mukaan linjajohtaja B oli joutunut 2008 puuttumaan A:n työntekoon ja selittämättömiin poissaoloihin työaikana. Tilaisuudessa A:ta huomautettiin vakavasti siitä, että hänen oli havaittu toistuvasti olleen työpaikkansa ulkopuolella, vaikka työaikaleimausten mukaan hän olisi ollut sisällä ja työskentelemässä virkapaikallaan. Käyttämänsä työaikaan ja ylityömääriin nähden saavutetut tulostavoitteet olivat olleet aivan liian matalat. B teki selväksi, että toistuessaan kyseinen vilpillinen menettely voi johtaa erittäin vakaviin seuraamuksiin. B on asettanut A:n ylityökieltoon 29.4.2008 lukien. A:n työtulosten myöhemmin parantuessa ja hänen pyytäessään lupaa tehdä ylitöitä, B purki ylityökiellon 11.11.2008.

Tiistaina 29.9.2009 johtaja D näki autostaan A:n kaupungilla noin klo 15.05 kävelemässä kohti virastoa. Saatuaan tästä tiedon B otti yhteyttä A:han keskiviikkona 30.9.2009 noin klo 13 tavoittaen tämän kotoaan puhelimella. A oli työaikaleimauksen mukaan tuolloin sisällä virastossa. Tällöin käynnistettiin asiassa tarkempi tutkinta. A on viimeisen yhdeksän kuukauden aikana 1.1. - 30.9.2009 ilmoittanut kulunvalvontajärjestelmään tekemiään ylitöitä yhteensä

247:56 tuntia, joista hänelle on maksettu virkaehtosopimuksen mukaan eri perustein yhteensä 13 409,30 euroa.

Työajanseuranta- ja kulunvalvontajärjestelmän mukaan A on ollut poissa työpaikalta sisään leimattuna tarkemmin irtisanomispäätöksestä ilmenevällä tavalla ajalla 13.11.2008 - 30.9.2009 yhteensä 45 tuntia, mistä hänelle on maksettu ylityökorvauksia 1 673,60 euroa.

A:n virkamieslain mukaisesta kuulemisesta 19.10.2009 kirjatun ja 23.10.2009 päivätyn pöytäkirjan mukaan A:n avustaja on tilaisuudessa todennut, ettei A kiistä poissaoloja. Hänen lääkityksellä hoidettava verenpainetautinsa aiheuttaa kuitenkin ajoittain tarvetta lepäillä. Tällöin A on ajanut autolla kotiin ja ollut hetken pitkällään. A:lta kysyttäessä hän on todennut, ettei hän ole kysynyt lähiesimieheltään lupaa poistua työpaikalta, mutta lähiesimies on tietoinen hänen lääkityksestään. Luottamusmies on tilaisuudessa kyseenalaistanut sen, olivatko huhtikuun 2008 puhuttelussa esillä luvattomat poissaolot, vai pelkästään alentuneet työtulokset. Siitä, että puhuttelussa olisi käsitelty luvattomia poissaoloja, ei luottamusmiehen mielestä ollut näyttöä.

A on kirjallisessa 19.10.2009 päivätyssä vastineessaan todennut muun muassa, että huhtikuussa 2008 pidetyssä suullisessa puhuttelussa linjajohtaja B:n kanssa on ollut kyse siitä, että A:n saavuttamat työtulokset olivat olleet liian alhaisia hänen käyttämänsä työaikaan ja ylityömääriin nähden sekä siitä, että A olisi ollut ylityössä myöhään korkeampien prosenttimäärien saamiseksi.

Oikeudellinen arviointi

Viraston käsityksen mukaan työnantaja on puuttunut A:n selittämättömiin poissaoloihin huhtikuussa 2008, jolloin linjajohtaja B on puhutellut A:ta asiasta sekä asettanut hänet ylityökieltoon 29.4.2008 lukien. A on kiistänyt, että tuossa yhteydessä olisi käsitelty hänen poissaolojaan. A:n mukaan tuolloin on ollut kyse ainoastaan hänen työtuloksistaan suhteessa käytettyyn työaikaan ja ylityötunteihin. B on purkanut ylityökiellon A:n pyynnöstä 11.11.2008 nimenaan työtulosten paranemisen perusteella. Kun B:n ja A:n välisestä keskustelusta ei ole laadittu minkäänlaista asiakirjaa, ei asiassa ole voitu varmistua keskustelun sisällöstä. Työnantajan ja A:n ristiriitaiset käsitykset huomioiden asiassa on epäselvää, onko A:ta aiemmin huomautettu irtisanomisen perusteena olevasta menettelystään.

Virkamiehen irtisanomiseen tulee virkamieslain mukaan olla erityisen painava syy. Erityisen painavan syyn olemassaoloa tulee arvioida ensisijassa viraston kannalta, mutta seuraamus ei kuitenkaan saa olla virkamiehen kannalta katsoen kohtuuton suhteessa teon moitittavuuteen.

Työaikaa koskevien määräysten noudattaminen on virkamiehen virkavelvollisuus. A on ajalla 13.11.2008 - 22.9.2009 ollut yhteensä 22 kertaa poissa työpaikalta siten, että hän on työaikaleimausten mukaan ollut työpaikalla. Poissaolojen kesto on vaihdellut noin puolesta tunnista yli kolmeen tuntiin ja yhteensä poissaolojen kesto on ollut 45 tuntia. Poissaolojen johdosta A:lle on maksettu perusteettomia ylityökorvauksia yhteensä 1 673,60 euroa.

A ei ole kiistänyt edellä todettua selvitystä. Hän on myös myöntänyt sen, ettei hänellä ole ollut esimiehen lupaa poissaoloilleen. A on katsonut, ettei hänen menettelynsä ole kuitenkaan ollut tahallista, eikä hänen tarkoituksenaan ole ollut tahallisesti kerryttää itselleen perusteetonta etua. Hän ei ole kuitenkaan kiistänyt olleensa tietoinen työaikaleimausten vaikutuksesta maksettaviin ylityökorvauksiin. Kun ylityökorvaukset maksetaan viraston vastineen mukaan virastossa kuukausipalkoista erikseen jokaisen kuukauden viimeisenä päivänä, ja kun otetaan huomioon A:n pitkä virkaikä, on hänen katsottava olleen tietoinen työaikaleimausten merkityksestä hänen palkanmaksuunsa. Sillä seikalla, että poissaolot ovat A:n mukaan johtuneet hänen sairaudestaan, ei ole asiassa ratkaisevaa merkitystä, sillä A:n on pitkän virkauransa perusteella voitu edellyttää ymmärtävän, etteivät toistuvat poissaolot ilman esimiehen hyväksyntää edes sairauden perusteella ole sallittuja. Edelleen A:n on voitu edellyttää ymmärtävän, ettei hänellä ole sairauden johdosta ollut oikeutta tehdä virheellisiä työaikaleimauksia ja niiden johdosta kerryttää itselleen perusteettomia ylityökorvauksia.

Vaikka A:n menettely on ollut kokonaisuus huomioiden toistuvaa, on kyse toisaalta melko pitkälle aikavälille ajoittuvista laiminlyönneistä. Poissaoloja ei ole ollut lainkaan kahtena kuukautena ja muutoin niiden lukumäärä on vaihdellut kerrasta seitsemään kertaan kuukaudessa siten, että syyskuussa 2009 poissaoloja on ollut selvästi eniten. Asiassa on epäselvää, onko A:n menettelyyn ennen irtisanomista kiinnitetty huomioita, ja onko hänellä siten ollut mahdollisuus muuttaa toimintaansa irtisanomisen välttämiseksi. Nämä seikat tukevat A:n käsitystä siitä, että irtisanominen on ollut hänen kannaltaan kohtuuton seuraamus.

Toisaalta asiassa on huomioitava se, ettei A:lle perusteettomista ylityökorvauksista maksettua määrää voida pitää vähäisenä. Virkamieslautakunta on edellä arvioinut menettelyn olleen myös tietoista, eikä menettelyssä siten ole ollut kysymys lievemmin arvioitavissa olevasta ajattelemattomuudesta. Työnantajan on voitava luottaa virkamiehen työaikakirjausten oikeellisuuteen ja A:n on katsottava toistuvalla menettelyllään menettäneen työnantajansa luottamuksen. Virkamieslautakunta katsoo A:n luvattomien poissaolojen ja virheellisten työaikakirjausten perusteella laiminlyöneen työnjohto- ja valvontamääräyksiä sekä hankkimalla tällä menettelyllään itselleen tietoisesti perusteetonta taloudellista etua käyttäytyneen vastoin virkavelvollisuuksiaan siinä määrin, että hänen irtisanomiselleen on ollut erityisen painava syy.

Päätös

Virkamieslautakunta hylkää oikaisuvaatimuksen.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 14 § ja 25 § 2 momentti

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Varapuheenjohtaja

Heikki Kulla

Esittelijä

Elina Ranz

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja asian käsittelyyn osallistuivat varapuheenjohtaja Kulla ja jäsenet Paanetoja, Äijälä, Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen ja Keturi.